

Jeg er ikke en turist, jeg bor her faktisk!

Forventninger og fordomme

Før man rejser ud til et andet land i verdenen, har man selvfølgelig en masse forventninger, og ikke mindst fordomme. Men i det øjeblik man tager part i den fremmede kultur, brydes fordommene. Før jeg rejste til Kina, var jeg sikker på, at alle kinesere var lave og utroligt tynde, at disciplin og respekt var af største værdi i hverdags livet, matematik og andre avancerede egenskaber var vel studeret af størstedelen og ikke mindst at udfordrende tøj var et yderst sjældent syn. Og for ikke at glemme billedet af den kinesiske turist der træder ud af en turistbus med et kamera om halsen, der ivrigt tager gruppebilleder foran hvert eneste sceneri.

Stereotype opfattelser havde jeg da i hvert fald nok af, og det var nok også en af grundene til at jeg valgte at rejse ud og prøve livet af som kinesisk studerende - for netop at nedbryde alle disse fordomme.

Generaliseringer

Kultur og menneskeforståelse er alt for kompliceret, for os til nogen sinde at kunne forstå og for den sags skyld bekendtgøre os med. Vi er jo trods alt alle sammen mennesker, og jeg tror bare at generaliseringer er den mest naturlige metode for os mennesker at prøve at forstå hvem de andre er og hvor de kommer fra. Så vi sætter hinanden i kasser og giver alle i den samme kasse nogle stereotype opfattelser. Dette gør vi da generaliseringerne af de andre mennesker og kulturer simplificerer vores

verdensbillede, og dette er nødvendigt for vores forståelse af verdenen. Nu er det bare sådan, at alle i den samme kasse ikke er ens. Hvis vi virkelig vil forstå hinanden, må vi udvide vores kulturelle horisont og viden. Det er netop derfor jeg er taget til Kina. En udestående personlighed og forståelse som kun få har, er til at opnå, ved bare at leve et stykke tid væk hjemmefra, på andres betingelser.

“Ingen kultur kan overleve, hvis den forsøger at være den eneste!”

-Gandhi

Spørge Jørgen

I det øjeblik jeg lander på kinesisk jord, rammer mange oplevelser mig. Jeg ser, at jeg lige så godt pakke mine fordomme lagt væk, og starte på en ny. Og dette får mig netop til at spørge lige så tosset ind til alt hvad jeg ser og hører; Hvorfor maler i træerne hvide? Hvorfor sover alle efter frokost? Hvorfor går i med paraply når det ikke regner? Hvorfor må jeg ikke vaske mine sokker i vaskemaskinen? -Svarene er tossede, chokerende og andre gange meget logiske. Jo altså mine sokker må ikke vaskes i vaskemaskinen, fordi de er meget beskidte.

Hurtigt fremmes min forståelse for kulturen, alt for hurtigt. Det er trættende og til tider også følelsesladende. Jeg har et par gange fundet mig selv i nogle utroligt pinlige situationer, hvor jeg bare ikke har kunnet håndtere kulturforskellene. At søge hjælp hjemmefra er ikke til megen nytte, men når stormen er ovre, vil du finde at du hurtigt lære selvstændighed at kende - eller så flot jeg var blevet fortalt det af en AFS frivillig; at lære at stå på dine egen ben.

I Kina har jeg fundet, at forholdene ikke altid er lige lette at leve under. Og det falder mig ind, hvordan mine familiemedlemmer og klassekammerater kan leve under disse forhold. Jeg gør mit bedste for at tilpasse mig, kopier deres metoder og opfører mig som dem. De er vokset op under

forhold, som jeg udefrakommende prøver at tilpasse mig - og det er ikke altid lige let. Hjemmefra har lært at sige min egen mening højt, at sørge godt for mig selv, og så at mor vasker mit tøj...

Kulturelle Forskelle

Mit billede af Kina har ændret sig utroligt meget. Helt normal venlighed er at finde på et helt andet niveau. Ikke bare venlighed, men også evnen til at sætte alle andre før sig selv. Det med at sørge for hinanden, og specielt de ældre og evt. andre med stor respekt, er noget der bliver gjort meget ud af. Tænk engang at jeg skal hele vejen til Kina, for at lære at byde de ældre på en kop te og hjælpe dem op ad trappen. Lur mig ikke om det også pludselig er logik for mig, at det er min opgave at gøre rent, da jeg finder det kinesiske arbejds-og skoleliv en travl satan. Min værtsfamilie knokler og jeg ser hvor trættende det er. Den eneste tid min mor har hjemme, håber jeg da, at hun kan bruge sammen med mig og resten af familien. Så når jeg som den eneste har tiden, må jeg også som eneste gøre rent.

“Jeg anser mig selv for at være en soldat, men en freds soldat!”

-Gandhi

Den gamle kinesiske kultur er stadig mange steder at finde i dagligdagen. Hjemme i Tisvildeleje, min hjemby, havde jeg dog godt hørt om at man ikke må få en kineser til at tabe ansigt, men aldrig havde jeg troet, at det stadig havde så stor betydning i den moderne kinesiske kultur. At gøre en situation pinlig, skal man være meget påpasselig med. Men specielt når det kommer til penge, vil de gøre alt, for ikke at tabe ansigt. En måned havde jeg glemt at give min familie penge for min telefonregning. Da jeg fandt ud af dette, undrede det mig hvorfor de intet havde sagt. Nu ved jeg dog, at spørge om penge, ikke er en mulighed, da det kan vise mangel på velstand og uhøflighed, og undgås derfor.

Madspild er andet et stort emne i min familie, og på dette område gør Kina det generelt godt. Her må vi forstå at vi har tale om et befolknings antal der stiger og ikke kan stoppes. Det er svært at brødføde alle, så at smide mad ud, er noget af det værste man kan gøre. Ved madlavningen bruges DET HELE. Leveren, hovedet, fødderne osv. Ja selv knoglerne kommer en tur i gryden. I skraldespanden er kun emballage at finde, da maden fra det forrige måltid, sagtens kan bruges igen. Alle deler alt maden, så der er ikke noget med at komme til at tage for meget. At undgå madspild er et

hårdt arbejde! Få at opnå respekt hos familien, må jeg hjælpe til med at spise op, selvom jeg virkelig ikke kan spise mere. Så selvom maden er sund og frisk, siger vægten nu altså lige et par kilo mere. Men det er også en oplevelse, det hele er en oplevelse!

Men trods en tid med personlige begrænsninger og rettigheder, fattigt miljø, skrald på alle gadehjørner, beskidte omgivelser, forurening til at blive syg af, larm og farlig trafik, ja så elsker jeg Kina. Og jeg er ikke i tvivl om at jeg kommer tilbage igen. For jeg føler mig ikke bare velkommen her, jeg føler mig hjemme.

Med venlig hilsen

Rikke Tolstrup